

Părintele Andrew Philips realizează în textul de mai jos o foarte scurtă dar edificatoare sinteză istorică a Occidentului din perspectivă ortodoxă. Meritul principal al textului, în pofida unei „slăbiciuni” ușor de recunoscut de cititorii mai avizați, este de a pune în evidență o continuitate politică apuseană, recunoscută dintr-o altă perspectivă și de un istoric oficial ca profesorul [Carroll Quigley](#) în „Tragedy and hope”: “The powers of financial capitalism had another far-reaching aim, nothing less than to create a world system of financial control in private hands able to dominate the political system of each country and the economy of the world as a whole. This system was to be controlled in a feudalist fashion by the central banks of the world acting in concert by secret agreements arrived at in frequent private meetings and conferences.” (Ninel Ganea)

Introducere: Anul 1000 – când Vestul a fost pierdut

Termenul istoric de „vest geografic” înseamnă Vestul Europei, capătul de nord al întinderii de pământ euroasiatice. În primul mileniu această Europă de Vest a trecut printr-un proces de creștinare, numit „Epoca Sfinților”, rezultând astfel convertirea multora la Hristos. Cu toate acestea, în pofida luminii spirituale pe care mulți au ales-o, au persistat curente spirituale subterane păgâne și întunecate, care au amenințat însăși existența acestei epoci a vechiului

Vest. Deja, de la mijlocul secolului VIII, și în mod constant de-a lungul ultimului sfert al primului mileniu (750 - 1000), lacoma agresivitate a barbarilor franci a ieșit din ce în ce mai mult la lumină alături de vechiul imperialism roman păgân și de tehnologia sa militară. Odată ce fuziunea acestora a avut loc în nord-vestul Europei, căderea Europei de Vest a devenit inevitabilă. Vestul a fost pierdut.

Această fuziune între barbarismul lacom și arogant, pe de o parte și imperialismul păgân al vestului pre-creștin, pe de altă parte, s-a putut observa în implementarea „pretențiilor papale”, stabilite ca ideologie în adaosul Filioque, dezvoltat deplin în a doua jumătate a secolului al XI-lea. Potrivit pretențiilor papale, liderul Europei de Vest, care trăia în vechea capitală păgână Roma, dar era un barbar franc, avea un drept absolut și divin să conducă lumea; acest lucru a fost exprimat ideologic în „filioque”, doctrina care afirma că autoritatea papală venea direct de la Fiul lui Dumnezeu, al cărui reprezentant unic pe pământ era el, papa – purtătorul acestei autorități. Astfel, lumea a fost concepută în termeni „feudali” ca o schemă piramidală dură în care acest lider era plasat în vârful iar poporul la bază. Vechea „Epocă a Sfinților” era cu adevărat încheiată și înlocuită cu „Feudalismul”.

Feudalism 1000 – 1250

Astfel termenul de „Vest” nu este un termen geografic. Mai mult decât orice este un termen ideologic. Expresia acestui Vest, care a mascat vestul geografic, a fost tocmai în acest feudalism, în care liderul era deasupra societății, iar ajutoarele sale, doar sub el. Acest sistem a fost întâlnit în regiunile dintre Loara și Rin, regiuni ce au aparținut odată romanilor și care au fost ocupate de barbarii franci la sfârșitul secolului al X-lea. Feudalismul s-a dezvoltat mult la sfârșitul secolului al XI-lea și a ajuns să dea roade în secolul al XIII-lea. Semnele exterioare ale acestei ideologii france a feudalismului erau: castelele, cavalerii, tehnologia militară agresivă, iobăgia iar în secolul al XII-lea stilul gotic. Acesta a fost răspândit în sudul Italiei și în Sicilia în prima jumătate a secolului al XI-lea de vikingii normanzi care l-au dus apoi în Anglia în 1066 și

Vestul feudal și Vestul pierdut

Scris de Părintele Andrew Philips
Joi, 21 Iunie 2018 09:59

de acolo în Țara Galilor, Scoția și Scandinavia, și la sfârșitul secolului al XII-lea, în Irlanda.

Răspândirea feudalismului 1250 – 1500

Francii au dus această ideologie în secolul al XI-lea în regiunile ce ulterior aveau să devină Spania și Portugalia, și ulterior au dus-o în Țara Sfântă în cruciadele anti-creștine, care au culminat cu jefuirea Romei Creștine în 1204. Francii germani au răspândit-o de asemenea în Scandinavia de sud, iar în est în Polonia și Țările Baltice, Țările Cehe, Slovacia și Ungaria și prin cruciadele Cavalerilor Teutoni în Principatele Rusești. Întreaga Europă de Vest a devenit francă. A fost doar începutul istoriei. După trei secole aceste pretenții absurde formulate deplin în secolul al XI-lea au fost exportate peste ocean. Cum tehnologia navală s-a dezvoltat, sud-vestul franc a început să se extindă într-o nouă lume invadând și masacrând teritoriile ce au devenit mai târziu America Latină. Aici și-au construit forturi și castele noi și au supus popoarele băștinașe, noii lor sclavi.

Feudalism 1500 – 2000

În Europa de nord-vest popoarele germanice au protestat, punând sub semnul întrebării mitul original al superiorității Conducătorului, și au afirmat că nu el, ci numai singur poporul care a protestat împotriva lui, este superior. Au afirmat că numai ei singuri au dreptul divin de a reprezenta pe Dumnezeu pe pământ, că totul este permis, însă numai lor, că numai ei singuri sunt „mântuiți”. Aceasta a fost „democratizarea adaosului filioque”, punând toți oamenii ca ei în

Vestul feudal și Vestul pierdut

Scris de Părintele Andrew Philips
Joi, 21 Iunie 2018 09:59

vârful piramidei feudale. Această mișcare a marcat a doua jumătate a celui de-al doilea mileniu. Acești „protestanți”, după cum singuri s-au numit, au invadat și masacrat cu aceeași lăcomie și cu și mai puține dovezi de simțire creștină, de asemeni noua lume, America de Nord și Asia australă. Împreună cu europenii de sud-vest care au început să-i imite, în special după 1750, au invadat și masacrat în Asia și Africa.

Cel de-al treilea mileniu și globalismul feudal

Astfel, ideologia „filioque” a fost dusă peste tot în lume iar „globalismul”, ideologia superiorității lumii vestice și dreptului său „divin” de a controla și a interveni în toate țările planetei s-a născut. Aceasta s-a materializat la sfârșitul celui de-al doilea mileniu, făcând din războaiele lor, „războaie mondiale” sub tiluri concurențiale: Capitalism, Comunism și Fascism. Astfel, al treilea mileniu încă proclamă Feudalismul. Astăzi se spune că toți cei ce cred cu adevărat în ideologia superiorității Vestului, indiferent de rasă, religia fabricată de om, și sex stau în vârful piramidei. Toți cei ce rezistă, toate popoarele băștinașe ale lumii, trebuie să fie înrobite, distruse militar, politic, economic și social. Nimic nu s-a schimbat: agresivitatea barbarilor germani este și acum combinată cu vechiul („nou”) imperialism păgân roman și tehnologia sa militară.

Concluzie: Vestul nou și Vestul pierdut

Acesta este Vestul, structural același ieri și astăzi, o piramidă feudală totalitară. Într-adevăr, totalitarismul de astăzi nu este același cu cel al foștilor vestici, ca feudalismul Evului Mediu dintre anii 100 și 1500, sau ca ultimul secol al Comunismului și Fascismului, dar este totalitar. Aceasta pentru că este bazat pe modul piramidal în vârful căruia stă elita opusă poporului, stăpânind peste acesta și disprețuindu-i pe oameni ca „populiști”. Această piramidă aparține astăzi nu numai „Vestului” ci este globală. Totalitarismul de astăzi impune „corectitudine politică”, „valorile Vestului” („valorile europene”) peste tot și excomunică („sanctionează”) pe cei care nu le acceptă. Nu este o problemă de conservatorism. Cei care sunt conservatori regretă piramida trecutului. Noi respingem și piramida trecută și pe cea prezentă, lumina ce ne călăuzește fiind „Epoca Sfinților” a primului mileniu.

În acest mod urmăm Tradiția, mai mult radicală decât liberală sau conservatoare. Proclamăm valorile Vechiului Vest ca fiind valorile Sfinților ce au format rădăcinile adevăratului Vest. Acestea sunt valorile Sfinților Apostoli Petru și Pavel, Sf. Ignatie Teoforul, a sfințelor virtuți înțelepciunea, credința, dragostea și nădejdea, a sfințelor fecioare Tatiana și Cecilia, a Sf. Laurențiu; Sebastian, Anastasia, Ianuarie și Pancras, a mielului neprihănit Agnia, Irineu de Lyon, Eulalia de Barcelona, Ursula de Koln, Ilarie de Poitiers, Ambrozie al Milanului, Martin de Tours, Ioan Cassisan, Vincentțiu de Lerin, Patrick al Irlandei, Benedict de Cassino, Grigorie ce Mare, Diodor de Tars, Clement al Țărilor de jos (al Ancirei), Modest al Carinției, Bonifaciu de Fulda, Edmund al Angliei de Est, Anschar și Olaf și marea mulțime a sfinților locali, știuți și neștiuți. Acesta este Vestul pierdut, adevăratul Vest, Vestul geografic.

Din slujba tuturor Sfinților a Țărilor de Vest

Pentru o mie de ani lumina Soarelui Dreptății a strălucit dinspre Est spre țările din Vest, o Cruce peste Europa formând, înainte ca acestea să cadă sub umbrele întunecoase ale nopții fără

Vestul feudal și Vestul pierdut

Scris de Părintele Andrew Philips
Joi, 21 Iunie 2018 09:59

Biserică. Să ne întoarcem la rădăcinile primei noastre mărturisiri a Sfântului Duh în strălucitorul răsărit al Ortodoxiei, de unde este adusă din nou din Est, și așa să strălucească încă odată pentru vecinicie lumina lui Hristos (...)

Traducere din engleză de la orthodoxengland.com realizată de Badea Basarab.